

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Polgár Zoltán ügyvéd és dr. Juhászné dr. Budai Ildikó ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a dr. Boda Erika ügyvéd által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, a dr. Lovászy Csaba ügyvéd által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű, a III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű, a dr. Varga Ferenc jogtanácsos által képviselt IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe) IV. rendű és a Falcsik Tünde Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Falcsik Tünde ügyvéd által képviselt V.rendű alperes neve (V.rendű alperes címe) V. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. május 29. napján kelt 7.G.41.928/2007/11. számú ítélete ellen a felperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - személyenként az I., II. és V. rendű alpereseknek 24.000 (Huszonnégyezer) forint, a IV. rendű alperesnek 20.000 (Húszezer) forint fellebbezési eljárási költséget, míg az államnak - felhívásra - 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A peres felek között 2003. október 2-án telekszabályozásról, közös tulajdonú ingatlanok megosztásáról és tulajdonközösségek megszüntetéséről jött létre szerződés a ... számú térrajz és a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által kiadott, a szerződés aláírása idején még nem jogerős telekmegosztási engedély alapján. A szerződés tárgyát képezte a IV. rendű alperesi tulajdonban álló ... hrsz.-ú, az I-III. rendű alperesi tulajdonban álló ... hrsz.-ú, a II. rendű alperes tulajdonát képező ... hrsz.-ú, és az V. rendű alperesi tulajdont képező ... hrsz.-ú ingatlan. A

telekmegosztás alapját képező KÖH engedély 2003. szeptember 12-én jogerőre emelkedett.

A szerződés II. része értelmében a szerződő felek tudomásul veszik, hogy a ... hrsz.-ú ingatlan terhére és a ... hrsz.-ú ingatlan javára a telekmegosztás után a terület 117 m²-rel csökken. Ugyancsak a ... hrsz.-ú ingatlan, az ingatlanban lévő II. rendű alperesi illetőség terhére nő a ... hrsz.-ú II. rendű alperesi tulajdonban álló ingatlan területe, míg a ... visszamaradó területét a felek megosztották és a tulajdonközösséget a megosztással létrejövő ingatlanok természetbeni juttatásával megszüntették. A ... hrsz.-ú ingatlan megszűnésére figyelemmel a felperesi tulajdonban álló .../A hrsz.-ú önálló ingatlan helyrajzi száma ...-ra változik. A ... hrsz.-ú ingatlan a szabályozás folytán megváltozott területtel továbbra is a IV. rendű alperes tulajdonában marad. Rögzítették a szerződő felek, hogy ismerik a ... Önkormányzat 27/1999. (VII. 20) önkormányzati rendeletével jóváhagyott, a szerződéssel érintett ingatlanokra vonatkozó szabályozási tervet.

A ... hrsz.-ú ingatlanra a felperes vásárcsarnok felépítményt kívánt létesíteni, ezért 2000. március 20-án az I. rendű alperessel adásvételi előszerződést kötött arról, hogy az I. rendű alperes a ... hrsz.-ú ingatlanban kizárólagos tulajdonában álló 40390/886552 tulajdoni hányadából 9379/886552 részt a felperesnek elad az ingatlan megosztását jóváhagyó földhivatali határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül.

A felperes a 2003. december 23-án kelt adásvételi szerződéssel vette meg az I. rendű alperestől az előszerződés szerinti 9379/886552 tulajdoni hányadból a telekmegosztás után létrejövő ..., ... és ... hrsz.-ú ingatlanokat. A szerződés szerint a megosztás átvezetésére vonatkozó eljárás a földhivatalnál folyamatban van.

A felperes részére a Kulturális Örökség Védelmi Hivatal 4212 m² terület beépítésére adott építési engedélyt 2003. szeptember 12-én jogerőre emelkedett határozatával. Az építkezés folyamata alatt az építési engedélyt háromszor módosították, az elkészült felépítményre a KÖH 2005. március 3-án kelt határozatával adott ideiglenes használatbavételi engedélyt.

A földhivatal 2006. május 9-én jegyezte be a 2003. október 2-i szerződésnek megfelelő ingatlan-nyilvántartási állapotot, határozatát a felperes 2006. június 7-én azzal az indokkal fellebbezte meg, hogy a földhivatal határozatában foglalt telekmegosztás és telekhatár-rendezés a felperes érdekeit súlyosan sérti, mivel a ... és ... hrsz. alatt keletkező ingatlanok közötti, valamint a ... és ... hrsz.-ú ingatlanok közötti telekhatárok keresztülhaladnak a felperes által ezen a területen jogerős építési engedély alapján épített és jogerős használatbavételi engedéllyel rendelkező épületen. Emiatt a telekalakítási közigazgatási határozat nem hajtható végre, és a telekhatárok természetben nem alakíthatók ki.

A Fővárosi Földhivatal az elsőfokú határozatot megsemmisítette, és a körzeti földhivatalt új eljárás lefolytatására utasította azzal az indokolással, hogy az

elsőfokú ingatlan-nyilvántartási hatóság hiányos iratok mellett intézkedett a jelzálogjogok bejegyzéséről, emellett az elutasító határozat ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett rangsora is téves. Határozata meghozatala előtt értesítette a Fővárosi Főügyészséget, amely a telekalakítási engedéllyel szemben elvi óvást nyújtott be a határozat törvénysértő voltának megállapítását indítványozva. Az elvi óvásról szóló értesítésében az Ügyészség arról tájékoztatta a Fővárosi Földhivatalt, hogy az óvás a megtámadott határozat hatályát nem érinti, a földhivatali eljárás szempontjából úgy kell tekinteni, mintha a határozat ellen nem lenne szükség intézkedésre. A körzeti földhivatal a másodfokú határozat alapján 2007. július 24-én intézkedett a megelőző állapot visszajegyzéséről.

A felperes 2006. október 26-án a korábban szerződő felek között, a telekalakítási, közös tulajdon megszüntetési szerződés módosítását kezdeményezte, ám kezdeményezése nem vezetett eredményre.

Mindezek után a felperes végleges keresetében annak megállapítását kérte, hogy a 2003. október 2-ai szerződésnek a ..., ... hrsz.-ú ingatlan telekalakítására vonatkozó rendelkezései érvénytelenek, mivel azok jogszabályba ütköznek, az érvénytelenség alapján e vonatkozásban az eredeti állapot helyreállítását kérte. Előadta, hogy a telekalakítást engedélyező határozatot csupán a szerződés aláírását követően ismerte meg, és álláspontja szerint a telekalakítási határozat nem felel meg a telekalakításról szóló 85/2000. (XI. 8.) FVM rendeletbe foglalt szabályozásnak, mivel a telekhatárok közül kettő áthalad a felperes által jogerős építési engedéllyel megépített vásárcsarnok területén. Ez a rendeletben foglaltak szerint csak úgy lehetséges, ha az épületen áthaladó telekhatároknál önálló építményrészeket kialakító határfalak lennének, erre azonban nincs mód, egy ilyen műszaki megoldás a vásárcsarnokot használatra alkalmatlanná tenné. A telekmegosztás is sérti a rendelet szabályait, nevezetesen a 3. § (3) bekezdését, mivel a telekmegosztás folytán kialakuló telek beépítettsége az építésügyi előírásoknak nem felel meg, és a telekmegosztás a vásárcsarnok építési helyét érintő részében a ... Önkormányzat 27/1999. (VII. 20.) Önkormányzati rendelet 29. §-ába ütközik. A szerződés semmisségét alátámasztandó a kőbányai önkormányzat jegyzőjének állásfoglalására, valamint az ORT Kft. felperesi felkérésre készített szakvéleményére hivatkozott. Előadta, hogy ezen iratok ismeretében vált számára világossá, hogy a szerződésben rögzített telekmegosztás az FVM rendelet szabályozásával ellentétes, ekkor azonban már nem volt arra lehetőség, hogy a jogsértő közigazgatási határozattal szemben jogorvoslattal éljen, ezért fellebbezte meg a földhivatal határozatát.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Előadta, hogy a telekmegosztás nem ütközik jogszabályba, és a szerződő felek méltányos érdekeinek szem előtt tartásával jött létre. A felperes volt az, aki építkezése során a beépítési paramétereket, illetve a zöldfelület mutatót nem tartotta meg, és az ily módon saját magatartása eredményeként létrejött jogellenes állapotot kívánja a jelen perben rendezni.

A II. rendű alperes érdemi védekezést nem terjesztett elő.

A III-IV. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték, álláspontjuk szerint a szerződés nem ütközik jogszabályba, annak módosításától azonban nem zárkóztak el.

Az V. rendű alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozott arra, hogy a ... számú vázrajz szerinti kialakítás az érvényes kerületi szabályozási tervnek megfelelt. A KSZT által meghatározott 45%-os beépítési arány a felperesi tulajdonba kerülő három ingatlan vonatkozásában 4220 m²-nek felel meg, a felperes által beépített 4212 m² ezt nem haladja meg, így a beépítési mutatók nem sérültek. A felperesi szakvélemény téves adatokat tartalmaz, ez okozza a felperesi tévedést is a beépítési arányokat illetően. A felperes által hivatkozott jogszabályok egyebekben nem magára a szerződésre, hanem a telekalakítási eljárásra vonatkoznak, a szerződés rendelkezései nem ütköznek jogszabályba. Hivatkozott arra, hogy a felperes fellebbezése alapján sor került az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapot helyreállítására, ezért a szerződés lehetetlenült, ami a Ptk. értelmében a szerződés megszűnését eredményezi.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és V. rendű alpereseknek 96.000-96.000 forint, a IV. rendű alperesnek pedig 80.000 forint perköltséget, valamint az állam felhívására az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 6.000 forint eljárási illetéket. Törölni rendelte a tévesen megállapított pertárgyértékre figyelemmel 879.000 forint összegben feljegyzett illetéket. Az ítélet indokolása rögzítette, hogy a felperes a Pp. 123. §-a szerinti megállapítási keresetet terjesztett elő, erre szerződő félként keresetösségi joggal rendelkezik. A felperes a jogvita természeténél fogva marasztalást nem kérhet, ezért az elsőfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a megállapítást a felperesnek az alperesekkel szembeni jogainak védelme indokolja-e. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes nincs elzárva attól, hogy a folyamatban lévő ingatlan-nyilvántartási bejegyzéssel kapcsolatos közigazgatási eljárásban az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzés jogszabályi akadályára hivatkozzon, tehát jogainak védelme a közigazgatási eljárásban biztosított. Eszerint a felperes jogainak az alperesekkel szembeni megóvása érdekében a keresettel kért megállapítás nem szükséges, ezért az erre irányuló keresetet el kellett utasítani. A teljesség kedvéért jegyezte meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által hivatkozott jogszabályba ütközés következménye nem a szerződés semmissége, hanem a szerződéssel elérni kívánt joghatás elmaradása, azaz a szerződés lehetetlenülése. Az a körülmény pedig, hogy a felperes csak a szerződés aláírása után tudta meg, hogy hol is húzódnak ténylegesen a telekhatárok, a felperes tévedését jelentik, ami a szerződés megtámadására adott volna lehetőséget, azonban ilyen kérelmet a felperes a perben nem terjesztett elő.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, annak hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérve. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő és megalapozatlan,

az elsőfokú bíróság a tényállást részben hiányosan állapította meg, és abból helytelen következtetéseket vont le. Nem rögzítette az elsőfokú bíróság ítéletében azt a körülményt, hogy a Fővárosi Főügyészség a telekalakítást engedélyező közigazgatási határozattal szemben, helyt adva a felperes kérelmének, elvi óvással élt a telekalakítást engedélyező építésügyi hatósághoz. Álláspontja szerint az elvi óvás tartalmazhat olyan jogi álláspontot, amely a szerződés jogszabályba ütköző voltát a perben alátámasztja. Amennyiben azonban az ügyész intézkedésére nincs szükség, a körzeti földhivatal a határozat alapján a bejegyzést teljesíti, ez pedig annyit jelent, hogy a szerződés szerinti jogszabálysértő telekalakítás minden további vizsgálat nélkül bejegyezhető. Téves az az elsőfokú ítéleti álláspont, hogy a felperes nincs elzárva attól, hogy az ingatlan-nyilvántartási eljárás során jogorvoslattal éljen, ugyanis a körzeti földhivatalnak nincs lehetősége arra, hogy a telekalakítás jogszerűségét vizsgálja, mivel az az építésügyi engedélyező hatóság hatáskörébe tartozik, és a hatóság engedélyező határozata rendelkezésre áll. Okszerűtlen az elsőfokú bíróság hivatkozása, mely szerint annak megállapítása, hogy a szerződés ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre alkalmas-e, közigazgatási útra tartozik. A kereset tárgyát ugyanis a szerződés érvénytelenségének megállapítása képezte, nem pedig annak vizsgálata, hogy alkalmas-e a szerződés az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre vagy sem. A szerződés pedig a 85/2000. (XI. 8.) FVM rendelet, valamint a kőbányai önkormányzat 27/1999. (VII. 20.) Önkormányzati rendelet rendelkezéseibe ütközik, és az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 23. § (1) bekezdésében foglaltakat is sérti, így a Ptk. 200. § (2) bekezdése értelmében a szerződés semmis. A semmisség vizsgálata és annak megállapítása kizárólag bírói útra tartozik, ezért téves és jogszabálysértő az elsőfokú bíróságnak az az állásfoglalása, hogy a keresettel kért megállapítás közigazgatási eljárás tárgya. A jelenleg is bejegyzésre váró telekalakítás a felperes jogos érdekeit sérti, és ez a sérelem más módon, mint a szerződés érvénytelenségének megállapításával nem orvosolható, ily módon teljesülnek a megállapítási kereset jogszabályi követelményei is. Az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 2. § (1) bekezdésében és a 3. § (1) bekezdésében, valamint a 213. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket, mivel a keresetet érdemben nem tárgyalta, és ezzel a felperes igényérvényesítési jogát csorbította. Figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság a Pp. 7. § (1) bekezdését is, amikor a polgári jogi szerződés jogszabályba ütköző voltának megítélését közigazgatási útra tartozó kérdésnek minősítette. A fellebbezési tárgyaláson tett kiegészítésében kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem jelölte meg: mire alapította a hatáskörét, az általa megállapított 350.000. forintos pertárgyérték ellentétes a Fővárosi Bíróság jogerős végzésében foglaltakkal. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem bírálta el a perfeljegyzési kérelmét.

Az I-II. és V. rendű alperesek az ítélet helybenhagyását kérték. Az I. rendű alperes rámutatott: a fellebbezésből sem derül ki, hogy a szerződés mely része érvénytelen, és milyen jogszabályba ütközik. Az V. rendű alperes előadta, hogy a kerületi szabályozási terv csak a beépítés paramétereit határozta meg, az FVM rendeletet pedig a 2000. október 2-ai megállapodás nem sérti, mert akkor még nem volt építmény az ingatlanon. Utalt arra, hogy amennyiben a felperes jogi tévedésben

volt, annak következményeit viselnie kell, a fennálló helyzetet közigazgatási úton tudná rendezni; a pertárgyértékre vonatkozó felperesi kifogás az eljárásnak ebben a szakaszában már nem vehető figyelembe.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a per elbírálásához szükséges mértékben feltárta, azt helyesen állapította meg, az arra alapított ítéleti döntéssel a Fővárosi Ítéltábla a következő - részben eltérő - indokolás szerint egyetértett.

A Ptk. 200. § (2) bekezdése szerint semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. Semmis a szerződés akkor is, ha nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik.

A felperes a szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló keresetét arra alapította, hogy a szerződés jogszabályi rendelkezésbe ütközik, ezáltal semmis. A semmisség ténybeli alapjául a szerződéskötéshez képest később bekövetkezett körülményt jelölt meg, miszerint a szerződés szerinti telekhatárok az általa utóbb felépített vásárcsarnok épületen haladnak át, ez pedig az általa hivatkozott FVM rendelet szabályaiba ütközik.

Mivel a szerződés érvényességét mindig a szerződéskötéskori tény- és jogszabályi környezet szerint kell vizsgálni, a felperes azon hivatkozása, hogy az általa utóbb létesített felépítményre tekintettel a szerződés alapjául szolgáló telekalakítási engedély jogszabályi rendelkezésbe ütközik, a telekalakítási szerződés érvénytelenségét nem eredményezheti. A felperes a részére kiadott, és többször módosított jogerős építési engedélyben foglaltakkal szemben - amennyiben az a számára sérelmes - közigazgatási úton kereshetett volna jogorvoslatot. A szerződés megkötése időpontjában azonban a felperes saját előadása szerint sem állt fenn olyan helyzet, amely valamely jogszabályi előírásba ütközne, és ekként a szerződés érvénytelenségére vezetne.

A felperesnek a pertárgyértékre vonatkozó nyilatkozata körében a Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy a per tárgya nem a felperes és az I. rendű alperes közötti adásvételi szerződés, hanem a telekalakítási szerződés részbeni érvénytelensége, melyre tekintettel a pertárgy értéket az Itv. 39. § (3) bekezdése alapján kell megállapítani, amely megyei bíróság előtt 350.000 forint. Így a pertárgyértéket helyesen vette figyelembe az elsőfokú bíróság. A per tárgyának értékétől függő hatáskörrel lévén szó az elsőfokon eljáró bíróság hatáskörének hiánya a Pp. 28. §-a alapján már nem volt figyelembe vehető.

Az elsőfokú bíróság a perfeljegyzési kérelemről való döntést elmulasztotta, ez azonban az eljárás jelen szakaszában, az érdemi elutasító döntésre figyelemmel már nem pótolható.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 239. §-ának utaló szabálya folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései alapján, a végzett munkával arányban álló, a 4/A. § értelmében az áfát is magában foglaló ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési költség megfizetésére köteles. A fellebbezési eljárási illetékről a Fővárosi Ítéltábla az Itv. 46. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, 15. § (1) és (3) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2008. november 19.

Dr. Sággy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Varga Edit s.k.
előadó bíró

Dr. Puskás Péter s.k.
bíró

Fővárosi Ítéltábla
7.Pf.20.885/2008/5-I.

ZÁRADÉK

A végzés 2009. április 18. napján jogerőre
emelkedett.

Budapest, 2009. április 30.

Dr. Sággy Mária s.k.
a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Polgár Zoltán ügyvéd és dr. Juhászné dr. Budai Ildikó ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a dr. Boda Erika ügyvéd által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, a dr. Lovászy Csaba ügyvéd által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű, a III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű, a dr. Varga Ferenc jogtanácsos által képviselt IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe) IV. rendű és a Falcsik Tünde Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Falcsik Tünde ügyvéd által képviselt V.rendű alperes neve (V.rendű alperes címe) V. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 7.G.41.928/2007/11. szám alatt indított és a Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.885/2008/3. számú ítéletével befejezett perében meghozta a következő

kijavító végzést:

A Fővárosi Ítéltábla a 7.Pf.20.885/2008/3. számú ítélet indokolását akként javítja ki, hogy a telekmegosztás alapját képező Kulturális Örökségvédelmi Hivatali engedély 2003. november 7-én emelkedett jogerőre.

Ezt meghaladóan a felperes kijavítási kérelmét elutasítja.

A végzés elutasító rendelkezése ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet a Fővárosi Ítéltáblánál kell 7 példányban benyújtani.

Indokolás

A felperes a Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.885/2008/3. számú ítéletének a felperesi illetékviselésre vonatkozó rendelkezését kérte kijavítani, mert álláspontja szerint az ítélet számítási hiba folytán tévesen határozta meg a felperes illetékfizetési kötelezettségét 24.000. forintban, mert az Itv. 39. § (3) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján helyesen kiszámított illeték összege 21.000. forint. Kérte az ítélet indokolását is kijavítani, mivel az elírás folytán tévesen tartalmazza a telekmegosztás alapját képező KÖH engedély jogerőre emelkedésének napját.

A 3. sorszámú ítélet indokolása elírás folytán valóban tévesen tartalmazza a telekmegosztási KÖH engedély jogerőre emelkedésének dátumát (2003. szeptember 12.), mert ez az időpont helyesen: 2003. november 7-e, ezért a Fővárosi Ítéltábla ezen részében az ítélet indokolását a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó Pp. 224. §-a szerint kijavította.

A felperes ezt meghaladó, az eljárási illeték mértékére vonatkozó kijavítási kérelme azonban az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja értelmében alaptalan, mivel a meg nem határozható pertárgyérték ítéltábla előtti, peres eljárásban előterjesztett fellebbezés esetén 400.000 forint, így az ennek megfelelő 24.000 forint összegű illeték az ítélet rendelkező részében helyesen szerepel, ezért az illetékre vonatkozó rendelkezés kijavítására irányuló kérelmet a Fővárosi Ítéltábla elutasította.

A fellebbezési jogról való tájékoztatás a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 224. § (4) bekezdésén alapul.

Budapest, 2009. március 26.

Dr. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Varga Edit s.k.
előadó bíró

Dr. Puskás Péter s.k.
bíró